

R e j s t ř í k o v ý s o u d zamítl návrh společníků na výmaz veřejného společníka Jakuba T-a z obchodního rejstříku u firmy Bratří T-ové. **D ů v o d y:** Výmaz v obchodním rejstříku jest technickým provedením, jehož podmínkou jest zápis jisté události v rejstříku, tedy v projednávaném případě zápis »vystoupení« společníka Jakuba T-a ze společnosti. Ježto však společnost Bratří T-ové se již zrušila jednomyslným usnesením všech společníků a toto zrušení bylo zapsáno do obchodního rejstříku se všemi společníky jakožto likvidatory již 4. května 1926, nelze u této společnosti, již zrušené, zapsati, by některý společník ze společnosti vystoupil tak, jak je tomu u nezrušené veřejné obchodní společnosti, trvá-li společnost dále se zbylými společníky buď podle staré dohody (čl. 127 obch. zák.), nebo podle nové úmluvy a kdy jedině by bylo možné vymazati vystoupivšího společníka. U zrušené veřejné obchodní společnosti, jež likviduje, nelze se řídití předpisy obchodního zákona o vystoupení společníka (čl. 144 obch. zák.). Náleželo proto soudu, by se zřením k čl. 12 obch. zák. odepřel výmaz společníka Jakuba T-a. **R e k u r s n í s o u d** napadené usnesení potvrdil. **D ů v o d y:** Stačí poukázati ke správným důvodům napadeného usnesení. Skutečnost, že Jakub T. přestal býti likvidátorem společnosti, byla v rejstříku vyznačena. Úmrtí jeho nemá věcně právních účinků na osud společnosti, jejíž zrušení již dříve jinou právní skutečností, souhlasným usnesením všech společníků, bylo přivoděno (čl. 123 čís. 4 obch. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Stěžovatelka neuplatňuje sice výslovně žádný z důvodů § 16 nesp. říz., avšak z vývodů dovolacího rekursu lze seznati, že napadá rozhodnutí rekursního soudu pro zřejmý rozpor se zákonem a se spisy; leč neprávem. Nejde o to, že stěžovatelka nebo její bývalý společník Jakub T. má právní zájem na tom, by jeho vystoupení z likvidující společnosti bylo vyznačeno v obchodním rejstříku, nýbrž jen o to, že podle čl. 12 obch. zák. lze činiti do obchodního rejstříku pouze zápisy v tomto zákoně nařízené. Není účelem obchodního rejstříku by podával zevrubný obraz veškerých právních poměrů obchodníků, nýbrž má vyhlásiti jen jednotlivé právní poměry zákonem výslovně vytčené. Zápis stěžovatelkou žádaný není však nařízen obchodním zákoníkem, jak soudy nižších stolic správně dovodily, a proto právem žádost zamítly. Při tom nesejde na tom, že rekursní soud má omylem za to, že společník Jakub T. zemřel, neboť ani úmrtí ani vystoupení společníka ze společnosti v likvidaci nemůže býti ve smyslu čl. 12 obch. zák. zapsáno do obchodního rejstříku.

Čís. 8755.

Věci, jež jsou podle § 251 ex. ř. vyloučeny z exekuce, nelze zasáhnouti ani opatřeními zajišťovacími (exekucí zajišťovací nebo prozatím-

ním opatřením). Bylo-li na takové věci povoleno prozatímní opatření, lze nepřipustnost uplatňovati návrhem na zrušení prozatímního opatření podle obdoby § 39 čis. 2 ex. ř. Před rozhodnutím o návrhu jest slyšeti strany (§ 45, třetí odstavec ex. ř.). Nestalo-li se tak, nejde o zmatečnost, nýbrž po případě o neúplnost řízení.

(Rozh. ze dne 1. března 1929, R II 58/29.)

Ve sporu bylo žalobci povoleno prozatímní opatření úschovou a správou movitých věcí žalované, kromě jiných též šicího stroje. K návrhu žalované soud první stolice prozatímní opatření ohledně šicího stroje zrušil, ježto bylo zjištěno, že se žalovaná živí švadlenstvím a že tudíž potřebuje zabaveného šicího stroje nezbytně ve svém povolání. Rekursní soud zamítl návrh žalované na zrušení prozatímního opatření. Důvody: Opravným prostředkem proti povolení prozatímního opatření jest stížnost neb odpor. Kromě toho může odpůrkyně strany ohrožené žádati ve smyslu § 399 ex. ř. zrušení neb omezení prozatímního opatření. Odpůrkyně strany ohrožené učinila návrh na zrušení prozatímního opatření z toho důvodu, že prozatímním opatřením zabaven jí byl šicí stroj, jehož zabavení, ana jest úplně nemajetnou, a obživuje se jen šitím prádla, jest ve smyslu § 251 čis. 6 ex. ř. nepřipustným. Nelze proto v tomto návrhu spatřovati stížnost, která ostatně by byla opožděnou, proti povolení prozatímního opatření, nelze však v tomto návrhu spatřovati ani odpor ve smyslu § 397 ex. ř., jelikož si navrhovatelka nestěžuje na povolení prozatímního opatření z důvodu, že před povolením vůbec slyšena nebyla, nýbrž z důvodu, že stroj jí odňatý vyloučen jest podle § 251 čis. 6 ex. ř. ze zabavení. Posléze návrh odpůrkyně strany ohrožené nelze považovati ani za návrh ve smyslu § 399 ex. ř., jelikož důvod, pro který žádá zrušení prozatímního opatření, nekryje se s ustanoveními v § 399 ex. ř. čis. 1—4 výčetno uvedenými a nelze ani tvrditi, že důvod navrhovatelkou uvedený vznikl po povolení prozatímního opatření (§ 399 ex. ř.). Nutno tedy návrh odpůrkyně na zrušení prozatímního opatření považovati za samostatný návrh, který není ani stížností, ani odporem ve smyslu § 397 ex. ř., ani se nekryje s ustanoveními § 399 ex. ř. Návrh odpůrkyně strany ohrožené na zrušení prozatímního opatření není však vůbec odůvodněn. Nutno předeslati, že si odpůrkyně stěžuje na to, že jí byl zabaven šicí stroj, ačkoliv tomu tak není, neboť výkonem prozatímního opatření byl odpůrkyni šicí stroj jen odňat a dán do uschování, jak z protokolu ze dne 3. listopadu 1928 jest zjištěno. Toto odnětí a uschování neodporuje však ustanovením exekučního řádu. Exekuční řád v § 380 přesně vytyčuje meze prozatímního opatření a prohlašuje v tomto ustanovení jen práva a nároky podle §§ 290—292 a 330 ex. ř., nebo podle předpisů jinak o tom platných (§7—10 uvozov. zák. k ex. ř.) za vyloučena z prozatímního opatření. Podle toho nejsou z prozatímního opatření vyloučeny předměty, které jsou vyloučeny z exekuce — ostatně ustanovení § 251 ex. ř. prohlašuje uvedené tam věci jen za nezabavitelné, nikoliv však za neuschovatelné

— zejména nejsou vyloučeny z prozatímního opatření, může-li věc exekucí býti odpůrci strany ohrožené odňata (viz komentář Neumannův).

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Žalovaná navrhla, by prozatímní opatření povolené a provedené k návrhu žalobce podle § 379 čís. 1 ex. ř. ohledně šicího stroje, jí patřícího, bylo zrušeno, jsouc nepřipustným podle obdoby § 251 čís. 6 ex. ř. Jest přisvědčiti rekursnímu soudu, že návrh žalované jest samostatným návrhem, který není ani stížností ani odporem podle § 397 ex. ř., ani návrhem podle § 399 ex. ř. Jde tu o návrh obdobný návrhu podle § 39 čís. 2 ex. ř. Mylným jest však názor rekursního soudu, že nelze při prozatímním opatření použití obdoby ustanovení § 251 ex. ř. a že vzhledem k § 380 ex. ř. nejsou z prozatímního opatření vyloučeny předměty, které jsou vyloučeny z exekuce. Zajišťovací opatření, ať již jde o exekuci zajišťovací aneb o prozatímní opatření, má za účel zajistiti příští exekuci. Je-li však nepřipustná exekuce, jak tomu jest u věcí, které jsou podle § 251 ex. ř. vyloučeny z exekuce a tudíž nezabavitelné, jest také bezúčelné a nepřipustné opatření zajišťovací (Neumann str. 708). Šlo-li o návrh podle obdoby § 39 čís. 2 ex. ř., měly býti o něm, jak ustanovení § 45 třetí odstavec ex. ř. výslovně uvádí, slyšeny i strany, třeba soud v případě takovém zakročuje i z moci úřadu, ježto účelem ustanovení § 251 čís. 6 ex. ř. jest zachovati způsobilost dělníkovu k výdělku, což jest ve veřejném zájmu, takže i při výkonu exekuce nutno k ustanovením § 251 ex. ř. přihlížeti z moci úřadu. Nebyly-li tudíž, jak tomu bylo v souzeném případě, strany vůbec slyšeny o návrhu žalované (dlužnice), byla tím sice porušena ustanovení §§ 45 třetí odstavec, 55 a 56 ex. ř., leč nenastala tím zmatečnost řízení, mohla nastati jen neúplnost řízení. Že tu byla tato vada, žalobce ve stížnosti netvrdil, an zjištění prvního soudu, »že žalovaná se živí jako švadlena a potřebuje tudíž šicího stroje, o nějž jde, nezbytně pro své povolání«, nenapadl s věcného hlediska. Jeho námitka, že mu dlužnice zřídila smluvní zástavní právo, nemá významu, an se dlužník nemůže zřici omezení exekuce podle § 251 ex. ř. ani při výkonu exekuce ani kdykoliv před tím nebo po tom, neboť jde o ustanovení veřejného práva, jehož použití nelze vyloučiti vůlí stran. Je-li tu však ohledně tohoto šicího stroje předpoklad § 251 č. 6 ex. ř., zrušil první soud právem i prozatímní opatření ohledně něho provedené (§ 39 první odstavec čís. 2 ex. ř.).

Čís. 8756.

Pro povahu záruky jako obchodu nerozhoduje, zda jest obchodem smlouva, která měla býti zárukou upevněna. K platnosti záruky jest třeba písemní formy, není-li sama záruka obchodem. Pouhé tvrzení, že